

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

5296

491.990
6-41

191

ԱՐՏԱՑՈՒԹԻՒՆ Ի ԳՐՈՅ

ՅՈՒԴԵՐՁԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԱԾՈՅ ԱՌԹԻՒ 100ԱՄԵԱՅ ՅՈՒԵԼԻՆԻ ՀԱՍՏԱՏԱՆ
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈԽԵԱՆ Ի ՎԻԵՆՆԵ

(1811—1911)

ԵՒ 25ԱՄԵԱՅ ՏԵՐԵՇՐՋԱՆԻ “ՀԱՆԴԵՍ ԸՄՍՈՐԵԱՅ,, ՈՒԽՈՒՄՆԱԹԵՐԹԻ
(1887—1911)

ՀՐԵՑՈՒԿԵԱԼ Ի ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈԽԵԱՆԻ ՄԱՍԿԱՑՈՒԹԵՐՐԻ ԱՅԽԱՏԱԿՈՅ
“ՀԱԴԵՍԻ,” ԵՒ ՀԱՅԵՐԵՆԵԳԻՑ ԲԵՆԵՐՈՐԾ

ՎԻԵՆՆԱ 1911
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱԿ

SONDERABDRUCK AUS

HUSCHARDZAN

FESTSCHRIFT AUS ANLASS DES 100 JÄHRIGEN BESTANDES DER
□ □ MECHITHARISTEN-KONGREGATION IN WIEN □ □

(1811—1911)

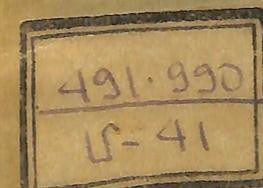
UND DES FÜNFUNDZWANZIGSTEN JAHRGANGES DER
PHILOLOGISCHEN MONATSSCHRIFT „HANDES AMSORYA“

(1887—1911)

HERAUSGEgeben VON DER MECHITHARISTEN-KONGREGATION UNTER MITWIRKUNG
□ DER MITARBEITER DER MONATSSCHRIFT UND ZAHLREICHER ARMENISTEN □

WIEN 1911
MECHITHARISTEN-BUCHDRUCKEREI

2010

2002

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ “ՅՈՒԺԱՐՁԱՆ”, ԻՆ

Ակսարի մը Ախնանական Մխիթարեան Միաբանութեան հարիւրամեայ զոքունէութեան վրայ:

ԶԵՅԹՈՒԽՆԻ ԲԱՐԲԱՐԻ ԶԱՅՆԱԿԱՆ ԴՐՈՒԺՖԻԽՆԸ

ՄԵՍՐՈՊ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՄԱՔՍՈՒԻԴԵԱՆՑ, Միաբան Մայր Աթոռոյ:

Յօդուածիս նիւթ է տալիս Զէյթուն
աղաւի խօսուածքը, որին ականջալուր եմ
զած բնիկ Զէյթունցի Պ. Տէօվէթ Գէոր-
եանից։ Վերջինս 25 տարեկան է, ութ
արուց ի վեր հեռացել է իր ծննդավայրից
և ներկայումն երկրաչափական գիտու-
թեանց ուսանող է Պարիսում։ Հաւ յիշում
իր մայրենի բարբառը եւ անսայթաք խօսում։
Զէյթուն քաղաքն, ըստ Պ. Գէորգեանի
ուած տեղեկութեան, բաղկանում է մօտ
300 ընտանիքից կամ 7000 հոգուց։ Մինչեւ
896 թիւր քաղաքում հայերին բնակակից
ին 20 տան չափ թուրքեր էլ, որոնք բացի
թուրքերէնից խօսում էին եւ Զէյթունի
հայերէնը։ 1896ի դէպքերն առիթ են լի-
ում որ նրանք երկիւղից տուն տեղ լքանեն
և հեռանան Զէյթունից։ Այժմ քաղաքը զուտ հայաբնակ է եւ գէյթունցի
հայերից շատ քչեր կան պանդխտութեան մէջ։

Քաղաքի խօսուածքը մի ճիւղն է արդի Կիլիկեան բարբառի, որ համառօտակի խարագրել է Պ. Աճառեանը իր Classification des dialectes arméniens աշխառթեան մէջ :

Հատ Պ. Տէօվլէթ Դէորդեանի արտասանութեան՝ Զէյթունի խօսուածքի ձայնական, ոռութիւնը հետեւեան է, որ Ներկայացնում ենք արեւմտահայ տարառապանջութեամբ

Զպյնաւորներ - ս, ս, է, է, ս, ը (Յ), ի, օ, էց (Ծ), ս- կ,

Բաղաձայններ — ս (b), բ (p), գ (p^c)

), τ (t), η (t^c)

, $\neq$ (k), $\neq$ (k^c)

), 3 (C), 9 (C)

), ♀ (č), ♂ (č)

$$), \quad r(r), \quad \dot{r}(r),$$

), ♂ (m), ♀ (n),

◆

Զայնաւորներից ուշադրութեան արժանի են հետեւեալները.

ա (ա) շատ բաց է է, որ գտնուում է ուրիշ հայ բարբառներում եւս, մասաւանդ թուրքերէնից եղած փոխառութեանց մէջ: Այս ձայնը Զէյթունի բարբառում յիշեցնում է պարսկական ա-ն mard = “մարդ”, բառի մէջ, միայն թէ փոքրինչ անգականացած է:

է — փակ օ, պատահում է մեծ մասամբ շ-ից առաջ, ինչպէս եռ, եռեայ, գեղ, եւն բառերի մէջ:

է — բաց է կամ օ, ինչպէս էր+, էր-սոն, էրով, էրով եւ ուրիշ մի շարք բառերի մէջ:

ը (բ) — ըի եւ ափ միջեւ մի ձայն, որը արտաքերելու համար պէտք է լեզուի ծայրը թեթեւ կերպով բախել վերի ատամներին եւ ցած յիշեցնել: Այս ձայնը յաճախադէպ է Զէյթունի բարբառում եւ շատ յատակ կերպով զանազանուում է սովորական ը-ից: Ահա մի շարք բառեր, որոնց մէջ ը-ն հանդէս է գալիս թըյ = դիւր, թըյնէլ = դնել, նըլ (< *ընլըլ) = լինել, նըլ = թոյլ, անըլը = անօթի, եւն: Այս ձայնը յիշեցնում է անգլիական ձի արտասանութիւնը bath բառի մէջ: Այս պարագան ստուգեց նաեւ ուսուցիչներից Պ. Ռ. Գոթիօ:

Գալով բաղաձայններին՝ նախկին պարզ հնչեղները (sonores simples) դառած են պարզ խուլ (sourdes simples) եւ ընդհակառակը: Միայն թէ նախկին կոկորդացին պարզ հնչեղների արտասանութիւնը փոքր ինչ աւելի ուժեղ է: Իսկ թաւ խուլը (sourdes aspirées) մնացել են անփոփոխ, ինչպէս ընդհանուր հայերէնում:

Զէյթունի բարբառն հանդէպ հին հայերէնի. — Զայնական փոփոխութեանց մէջ ամենից ուշադրաւները հետեւեալներն են.

Ա. Զայնաւորներ.

ա-ն դառնում է օ շեշտի տակ. օրինակ աղօլ = աղալ. ամայ = ամբար աղօյն (հ-ն մեղմ) = աշխարհ. դօֆօլ = դգալ. նյօլ, ննրիյօլ = երալ, *ընդ-երալ:

Այս երեւոյթը յատուկ է նաեւ Ագուլսի բարբառին:

Զէյթունի բարբառում ոչ միայն շեշտուած պարզ ա-ն է դառնում օ, այլ եւ այ երկբարախից առաջացած ա ձայնը. օր. աթօ = տղայ. մէջ = մեղայ, եւն: յա- դառնում է է նայ (liquide) բաղաձայններից առաջ հետեւեալ բառերի մէջ. էյն = յարդ. էր-ալ = յառաջ:

Ե. հին հայերէնի ե-ն ընդհանրապէս դառնում է ի, բացի հետեւեալ պարագաներից.

I. միեւնոյն վանկի մէջ շ-ից կամ թ-ից առաջ ե-ն մնում է անփոփոխ, լինի այդ շ-ն, թ-ի փոխուած, լինի շ մնացած. օր. աղով. ասեղ. դեղ. անյօլ (մեղմ). ննինեղ (անթեղ). դեղ. մէթ+. մէխէլ (մժեղ): Սոյն օրինակների մէջ առանձին ուշադրութեան արժանի են մէլյը եւ մէլու, որոնց համարմատ մէ-րու- եւ մէ-րո (մեղմ) բառերի մէջ ե-ն փոխուած է է-ի այն պատճառով, որ դ-ն յաջորդ վանկին է պատկանում: — Անդէ-էլ բառը դառած է էրով փոխանակ *իւղիլ-է, հաւանօրէն իւղիւ արմատին համապատասխանող բայց մեզ անծանօթ մի բարբառային ձեւից առաջացած լինելով: Զէյթունի բարբառում իւղիւ բառի

- 2 -

իմաստը փոխանցուած է ի՞նչո բառին: — Բացառութիւն է կազմում դէղին բառը, որ Զէյթունում դառած է դէղան:

II. է-ը դառած է է- և-ից առաջ. օր. էկու (= բեռն), էրուն (= եռ(ե)սուն), էրուս (= կեռաս), յըմէր (= ձմեռն), եւն:

Ուրիշ ամէն պարագայի մէջ, է-ն դառած է ի, օր. իւկու = եղերք, էյէ+ = երեք, նինէլ = թեթեւ, եւն:

է-ն ընդհանրապէս մնում է անփոփոխ:

է-ն բառի սկզբում մնում է ի, ինչպէս եւ հի- եւ յի- խմբերի մէջ, որոնցից առաջնին մնում է անփոփոխ, իսկ երկրորդը կորցնելով յ-ն դառնում է ի. օր. իմ. ինց բուլ (= իմաց տալ). իջնուլ (= իջնալ). հիմ (= հիմն). հին. հինան. հիջնուր. իջլ (= յիշել). իսսուն (= յիսուն). իմց (= յիմար):

է-ն բառամիջում մերթ մնում է անփոփոխ, մերթ դառնում է ը, ը կամ է. օր. աժիէլ (= ածիլել). էինէյ (= գիշեր), էյէնյա (= երկիր), սեռ. ըյէլըյը. ննյալ (= կիր). չիլ. չինիլ. սիէնու. պատիւ-. — հատնէլ. մախըլ (= մոխիր). վայուն+ (= վարտիք). ճըս. սըյտ. փըտուլ. դէն (= գին). դէյ, (= գիր), իջլ (= ոջել), եւն:

Նկատելի է որ բազմավանկ բառերի մէջ է-ի անփոփոխ մնալը հետեւանք է ձայնաւորների նոյնացման, որ այնքան յաճախադէպ է Զէյթունի բարբառում. օրինակ՝ աժիէլ, էինէյ, էյէնյա բառերի մէջ:

է-ն բազմավանկ բառերի վերջում դառնում է է. օր. էյէլ (= աչուի), աշոջի (= աշջի), էինէլ (= գինի), աժէլ (= ազի), եւն:

է-ն միավանկ բառերի վերջում դառնում է ը, օր. նը (= թի), յը (= ձի):

» ձայնաւորի կրած փոփոխութիւններն են.

I. »-ն, շեշտի տակ, դառնում է ի-, օր. իւապ = ոսպ, իւապ = ոստ, իւպ = ով, հալիւյ = ալեւոր, էի-ը = գող, նի-ը = թող, իի-չը = խոշոր, չի-նիւյ+ = չնորհք, իէննէնչը = խնձոր. սէովէց = սղոց, եւն: Բացառութիւն են հետեւեալ բառերը. էօն = օխ, անէօր = աթոռ, ամիէօր = ախոռ եւ դէժէօնիւ+ = զժոնիք:

Շեշտից հեռանալով՝ »-ն դառնում է »- կամ ի, վերջնս վանկական նոյնացման իրրեւ հետեւանք. օր. գող > էի-ը, բայց գող(ա)նալ > էր-նիւուլ. գող > դի-ը, բայց անցողականը՝

զրակ. հայ. գող(ա)ցընել > դո-նայցնէլ. կամ հոտ > հի-պ, բայց հոտիլ > հիտիլ, եւն:

II. » > է.

»-ի է դառնալը հետեւանք է երկու հարեւան վանկերի նոյնացման (assimilation). մի քանի բառեր ներկայացնում են այնպիսի վեճակ, ուր վանկական նոյնացումը տեղի է տուել նոր փոփոխութեան, ինչ որ պարզ երեւում է միեւնոյն բառի բարբառային եւ դառնական ձեւերի համեմատութիւնից. օրինակներ.

իւկիւ (առաջին ի-ն արգիւնք է երկրորդ ի-ի ազդեցութեան) = ուորել. իյէլ = որորել.

էիժէլ = գործել (կտաւ), մինչդեռ արմատն է դո-յժ = գործ.

- 3 -

41106-ան

24651-6

Էւկի = ոսկի.
Էւստրէլ = Էւստրէլ ձեւերից առաջացած. Ակն. Էւստրէլ, գյականն
է Զէյթ. Խոսաբուհի, Ակն էւստրէլ.

Էլուիլ = հոտիլ. Եւն:
Իսկ էջէլ = ոջէլ, Էլէկ = Հոգի — ձեւերը առաջացած են, իմ ենթադրու-
թեամբ, *Էջէլ եւ *Էլէկ հնագյն ձեւերից, որոնք անշուշտ գցութիւն են ունեցել
այն ժամանակ, երբ գեռ է-ի է դառնալը չկալ:

Վանկական նցնացման օրէնքով պէտք է բացատրել նաեւ ո-ի պահպանումը
Գոյացնութիւն (<*Գոյացնութիւն) = գորտ եւ էտուիւն, էտույան, էտույան բառերի մէջ՝

III. ո՞ > ույ.

ո- (< *ո-յ) = որ. Փոնուզում՝ ի-ւ. է՞-յժ = գործ. Է՞-յժն = խորան.
Է՞-յժանէլ = կործանէլ. ո-յու-յժն = *ողորմալ, ողորմիլ. նցնպէս ո-սկո-յ = Ակն
օսկու, գրակ. ոսկը: Վերջին երկու օրինակների մէջ երեւան է եկած նոյն վանկական
նցնացումը, ինչ որ տեսանք արդէն < է-ի բաժնում:

ո- ամենուրեք ո-ն մնում է անփոփիս բացի չետեւեալ բառերից, ուր ընդ-
հանրապէս դառնում է օ. ըխտավէն, = ուխտաւոր (մինչդեռ ուխտ > ո-խո). օւ
= ուշ, յօ (յօյ) = ուր եւ էնէլ = ուղեղ (վանկական նցնացում). Էօւ = բուռն,
ձեռքի ափ. բայր = բուրդ. բայս = դուրս. բառ = դուռն. բաք = դուք. բան
= դու, դուն. էյդէս = երդումն. էյէն = երեկյ, իրիկուն. լը = լու:

օ. գրակ. օ-ն (հին հայ. ա-ն) շեշտի տակ դառնում է էօ, օր. էօյ = օձ,
էօն = օղ. առէօն+ = աղօթք: Ուրիշ ամենուրեք դառնում է ո-. օր. ո-նէլ
= *օգտել (բաղաձայնների տեղափոխութեամբ), Ակն օտրէլ. ո-պօյ = օտար.
ո-յինէլ = օրյնել. ո-ն-նէլ = թօթուել. անոյ-յէն = անօրէն:

Բ. Երկրարբառներ.

Շեշտուած այ-ը արտասանուում է ա, բացի երբ բառավերջում է գտնուում,
ուր ենթարկուելով հասարակ ա-ի համար արուած օրէնքին՝ դառնում է օ. օր.
աժ = այժ. ան = այն. մայ = մայր. ֆաւ = փայլ. ֆառ = փայտ, եւն.

անշեշտ այ-ը արտասանուում է է. օր. էէկ = այգի. էյէլ = այրել. էէլլ
= քայլել, եւն:

ոյ երկրարբառի կրած փոփոխութիւնները զանազան են եւ մեծ մասամբ ոչ մի
օրէնքի չեն ենթարկուիլ՝ օրինակների սակաւութեան պատճառով. միակ երեւյթը,
որի համար կալելի է օրէնք գծել շեշտուած ոյ-ի ը դառնան է միավանկ բառերի
մէջ բացառութեամբ +ոյր բառի, որ դառնում է էջոյ. օր. էջոյ (հօք) = բայթ
(մատ). զըդ կամ զրտ = զյդ. նըլ = թայլ: Այս օրէնքի տակ ընկող ուրիշ օրի-
նակներ ինձ ծանօթ չեն: Իսկ չետեւեալ բազմավանկ բառերից իւրաքանչիւրում
ոյ-ն ենթարկուել է առանձին փոփոխութեան — անուշ = անոյշ. պայշ+ = զոյցք
(խոստում-ի իմաստով). էնէլ = ընկոյլ:

ի-։ միավանկ բառերի մէջ ի-ն արտասանուում է ը. օր. յըն = ձիւն. յըն
= ձիւթ. րըն = դիւր (դաշտ):

-ո-նէն վերացականացուցիչ մասնիկին համապատասխանում է ո-նան ձեւը, որ
անտարակցու առաջացած է սեռականից. օր. աղբը-ն-նան = աղքատութիւն. պա-
ռո-նան = պաղութիւն, եւն:

Այլուր ի-ն եթէ դասական է- երկրարբառից առաջացած չէ, դառնում է է,
օր. էյէն (= արիւն). հէյէյ (= հարիւր):

Գ. Բաղաձայններ.

Ամենաշատ բայց էր իւրաքանչիւր նիւնաւուն են.

I. ը-ն ընդհանրապէս փոխուած է օ (գերմ. j)-ի քաղաքի խօսուածքում,
մինչ Արեգին գիւղում մնացել է անփոփոխ:

II. ը-ն արտասանուում է մեղմ ա-ի նման -անչը, -անչը, -անչը եւ -անչը
շեշտուած տառախմբերում, որոնք դառնում են ժնիւր-ը, ժնիւր-ը եւ -օդցուր-ը. օր.
թանձր > նժնիւր-ը. բարձր > բանչուր-ը. սանտր > սնանտր-ը. մանր, միջն. կիլ. մանոր
> օննուր-ը, որից եւ մանուր-իւլ. քաղզը > չողցուր-ը կամ չողցուր-ը: ը-ն միեւնոյն ձեւով
է արտասանուում նաեւ խար-իւլ = խարկել (դալար փայտերը թեթեւակի այլել)
հընուր-իւլ = ընարել. կըտ-ըլն = կտրիճ. նախըր = նախիր — բառերի մէջ:

III. ը-ն մնացել է անփոփիս -անչը- > -անչը խմբի օր. (խանգ(ա)րել >
խանչըրը) եւ իւեր-ը = խորթ եւ օրու-ը = որիզ բառերի մէջ: Այդամիւն-նան, որ փո-
խարինում է արդարական սարդին-ին, եկեղեցական բառ է:

IV. ըհ > լ օրհնած բառի մէջ, որ տառել է ա-նուծ:
Ռնգական տառերից յետոյ դասական հայերէնի հնչեղները պահում են իրանց
հին հնչեւնը, մինչ այլուր, դառած են խուլ. օր. խնդալ > խնդուլ. ծնունդ >
ծննունդ. անձրեւ > անձիւ. ամպ > օձոյ. հինգ > հինչ (նաեւ հինչ):

Բաղաձայնների մասին ուրիշ էական դիտողութիւն չունիմ:

Զէյթունի բարբառում խիստ յաճախաղէպէս է վանկական նցնացումը, որից
բաւարար թուով օրինակներ արդէն տեսանք վերը ցուցադրուած բառերի մէջ:

25. Մաքսոնդեան Մ. Ա.՝ Զէյթոնի բարբառի ճայնական ղրութիւնը:
26. Բաղրամյան եւանդրով. Ղ.՝ Հայերէն “իմանալ”:
27. Գոզածեածեան Յ.՝ Հայերէնէ փոխառեալ բառեր թրքերէնի մէջ:
28. Jensen Prof. Dr. P.: Hittitisch-armenisch (= Եւհանակ Պ.՝ Հիտիտերէն-Հայերէն):
29. Ակիանեած Ն.՝ Թովհաննէս Կաթողիկոս Օճնեցւոյ նորագիւտ զրուածք մը Բանին մարմնաւորութեան վրայ:
30. Strzygowski Prof. Dr. J.: Ein zweites Etchmiadsin-Evangeliar (= Ստրժիգովսկի Ե.՝ Եղիշեածնի Աւետարան մը):
31. Բանմայնեած Կ. Յ.՝ Զարարիա սարկաւազի “Կոնկալը”:
32. Bittner Prof. Dr. M.: Einige Kuriosen aus dem armenischen Dialekte der Walachei und der Moldau (= Մ. Բիներ Ա. Բ.՝ Հովնագարնայոց Եւ Լեհանայոց բարբառէն հետաքրքրական գծեր):
33. Կիւշիւկ Բ. Բ.՝ Բարգեած Եպ.՝ Դիտողութիւն մը Ին Հայերէն թարգմանութեանց մասին:
34. Փեր Աթեած Հ. Պ.՝ Մարկոսի Աւետարանի Ժ. 9-20 համաները Հայոց բուլ:
35. Սրապեած Հ. Ի.՝ Հայր ի Խարասութազար:
36. Lidén Prof. Dr. E.: Ein Beitrag zur armenischen Lautgeschichte (= Լիդեն Ե.՝ Հայերէն նշարանութեան նպաստ մը):
37. Աղոնց Ն.՝ Տորք ասուած իրն Հայոց.
38. Դարիթ-Թէկ Մհկից Ս.՝ Հայերէնի կեղտիկ բարբառներու հետ առնչութիւնը:
39. Karst Prof. Dr. J.: Zur ethnischen Stellung der Armenier (= Կարստ Յ.՝ Հայոց ազգագրական ղիրք):
40. Մատիկեած Հ. Ա.՝ Մարարան թէ Մրարան:

105.

<u>"Յուշարձամին, զիսէ և"</u>	<u>Preis des „Huschardzan“:</u>
Թղթակացմ	Ֆր. 40.—
Կիսակաչի	„ 45.—

Broschiert	Հր. 40.—
Halffranz	„ 45.—

Մեր հասցե՝ — Unsere Adresse:

Rédaction de la Revue „Handes Amsorya“

Vienne (Autriche), VII/2 Mechitharistengasse 4.

2013

529

